

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
III kadencja

Prezes Rady Ministrów
RM 10-127-00

Druk nr 2376
Warszawa, 16 listopada 2000 r.

Pan
Maciej Płażyński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku.

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o wyrobie spirytusu, wyrobie i rozlewie wyrobów spirytusowych oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych wraz z projektem aktu wykonawczego.

W załączeniu przedstawiam opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Z wyrazami szacunku

(-) Jerzy Buzek

Projekt

USTAWA
z dnia 2000 r.
o wyrobie spirytusu, wyrobie i rozlewie wyrobów spirytusowych oraz wytwarzaniu
wyrobów tytoniowych.

Art. 1.

Ustawa określa zasady i warunki podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wyrobu spirytusu i jego skażania, wyrobu i rozlewu wyrobów spirytusowych oraz wytwarzania wyrobów tytoniowych.

Art. 2.

W rozumieniu niniejszej ustawy:

- 1) spirytus – oznacza płyn alkoholowy, uzyskany w wyniku destylacji po fermentacji alkoholowej produktów pochodzenia rolniczego albo alkohol etylowy syntetyczny,
- 2) wyrób spirytusowy – oznacza napój zawierający alkohol etylowy pochodzenia rolniczego w ilości nie mniejszej niż 18% objętościowych alkoholu, przeznaczony do spożycia przez ludzi,
- 3) wyrób tytoniowy – oznacza wyrób wyprodukowany z tytoniu, przeznaczony do palenia oraz tabakę.

Art. 3.

1. Wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie:

- 1) wyrobu, oczyszczania, skażania lub odwadniania spirytusu,
- 2) wyrobu lub rozlewu wyrobów spirytusowych,
- 3) wytwarzania wyrobów tytoniowych,

wymaga uzyskania zezwolenia, zwanego dalej „zezwoleciem”.

2. Zezwolenie na wyrób wyrobów spirytusowych dotyczy również rozlewu wytworzonych wyrobów.

Art. 4.

Organem właściwym w sprawach wydania, odmowy wydania i cofnięcia zezwolenia jest minister właściwy do spraw rynków rolnych, zwany dalej „organem zezwalającym”.

Art. 5.

1. Wniosek o udzielenie zezwolenia, poza wymaganiami określonymi przepisami o działalności gospodarczej, powinien zawierać ponadto:

- 1) określenie zdolności produkcyjnej posiadanych urządzeń technicznych w skali roku,
- 2) informacje dotyczące rodzaju przerabianego surowca.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:

- 1) dokument potwierdzający tytuł prawny wnioskodawcy do obiektów budowlanych, w których ma być wykonywana działalność gospodarcza objęta wnioskiem,
- 2) zaświadczenia właściwego urzędu skarbowego oraz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych stwierdzające, że wnioskodawca nie zalega z wpłatami należności na rzecz tych instytucji,

- 3) zaświadczenie o niekaralności osób kierujących działalnością przedsiębiorcy ubiegającego się o zezwolenie, za przestępstwa przeciwko mieniu i wiarygodności dokumentów,
- 4) zaświadczenia komendanta powiatowego Państwowej Straży Pożarnej, powiatowego inspektora sanitarnego oraz wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska stwierdzające, że obiekty budowlane i urządzenia techniczne przeznaczone do wykonywania działalności gospodarczej objętej wnioskiem spełniają wymagania określone w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, sanitarnych i o ochronie środowiska.

Art. 6.

1. Zezwolenie wydaje się, jeżeli:

- 1) przedsiębiorca dysponuje obiektami budowlanymi i urządzeniami technicznymi odpowiednimi do wykonywania zamierzonej działalności gospodarczej,
- 2) wniosek spełnia warunki określone w art. 5 ust. 1,
- 3) do wniosku dołączono dokumenty, o których mowa w art. 5 ust. 2.

2. Zezwolenie określa w szczególności:

- 1) rodzaj działalności gospodarczej objętej zezwoleniem oraz wielkość produkcji w skali roku zgodną ze zdolnościami produkcyjnymi posiadanych przez przedsiębiorcę urządzeń technicznych,
- 2) miejsce wykonywania działalności gospodarczej.

Art. 7.

1. W razie powzięcia przez organ zezwalający informacji lub stwierdzenia okoliczności uzasadniających cofnięcie zezwolenia, organ ten wszczyna z urzędu postępowanie w tej sprawie.
2. Organ zezwalający cofa zezwolenie w przypadkach określonych przepisami o działalności gospodarczej.

Art. 8.

1. Przedsiębiorca, który uzyskał zezwolenie, oprócz wymagań określonych odrębnymi przepisami, jest obowiązany ponadto do:

- 1) wdrożenia systemu wewnętrznej kontroli, obejmującego w szczególności:
 - a) częstotliwość i sposób pobierania próbek do badań jakościowych,
 - b) metody badań,
 - c) sposób postępowania z produktami nie odpowiadającymi wymaganiom jakościowym,
 - 2) dysponowania planem zakładu obejmującym w szczególności pomieszczenia produkcyjne, magazynowe, socjalne i sanitarne, z zaznaczeniem:
 - a) linii technologicznych,
 - b) dróg przemieszczania surowców i produktów gotowych,
 - c) stanowisk pracy,
 - 3) wyznaczenia osoby odpowiedzialnej za kontrolę jakości,
 - 4) zagospodarowywania wywaru powstałego przy produkcji spirytusu na cele paszowe lub inne cele rolnicze albo jego utylizacji, w przypadku przedsiębiorców prowadzących wyrób spirytusu.
2. W przypadku zakończenia działalności gospodarczej określonej w zezwoleniu, przedsiębiorca jest obowiązany zawiadomić o tym, w terminie 14 dni, organ zezwalający.

Art. 9.

1. Spirytus skaża się jednym ze środków skażających, który zmienia smak, zapach albo zabarwienie spirytusu w taki sposób, że bez zmiany istotnych właściwości spirytus ten staje się niezdatny do spożycia.
2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, środki dopuszczone do skażania spirytusu oraz minimalną ilość ich zastosowania w tym celu, mając na względzie, że środki te nie mogą zagrażać zdrowiu lub życiu ludzi, a jednocześnie muszą uniemożliwiać spożycie spirytusu nimi skażonego.

Art. 10.

1. Czynności związane ze skażaniem spirytusu dokonuje się przy udziale co najmniej dwóch pracowników przedsiębiorcy wykonującego skażenie.
2. Środki skażające przed ich zastosowaniem powinny być zbadane w celu ich identyfikacji.
3. Z każdej partii skażonego spirytusu pobiera się próbkę w ilości 0,5 l, która po zabezpieczeniu powinna być przechowywana w miejscu skażenia przez okres trzech miesięcy, z tym że przy skażeniu spirytusu na cele perfumeryjno-kosmetyczne próbkę pobiera się w ilości nie mniejszej niż 0,05 l.
4. Po trzymiesięcznym okresie przechowywania próbki skażonego spirytusu powinny być zagospodarowane.
5. Pomieszczenia lub wydzielone miejsca, gdzie przechowywane są próbki skażonego spirytusu powinny być zabezpieczone w sposób uniemożliwiający dostęp do nich osób nieuprawnionych.

Art. 11.

Z czynności skażenia spirytusu przedsiębiorca sporządza protokół, który powinien zawierać:

- 1) nazwę przedsiębiorcy skażającego, jego siedzibę oraz numer zezwolenia,
- 2) nazwę przedsiębiorcy, dla którego dokonano skażenia spirytusu,
- 3) datę i miejsce skażenia spirytusu,
- 4) ilość spirytusu wziętego do skażenia,
- 5) ilość spirytusu skażonego oraz jego moc pozorną (pograżenie alkoholomierza) przy określonej temperaturze,
- 6) nazwę środka skażającego i jego ilość użytą do skażenia w przeliczeniu na 100 l spirytusu 100%,
- 7) imiona i nazwiska oraz podpisy osób uczestniczących w czynności skażenia spirytusu.

Art. 12.

1. Kto bez wymaganego zezwolenia wyrabia, skaża, oczyszcza lub odwadnia spirytus albo wyrabia lub rozlewa wyroby spirytusowe lub wyrabia wyroby tytoniowe, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.
2. Kto dopuszcza się czynu określonego w ust. 1, jeżeli czyn ten dotyczy spirytusu, wyrobów spirytusowych lub wyrobów tytoniowych znacznej wartości, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Art. 13.

Kto odkaża spirytus skażony lub w jakikolwiek sposób osłabia działanie środka skażającego, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

Art. 14.

Jeżeli z popełniania przestępstw określonych w art. 12 lub 13 sprawca uczynił sobie stałe źródło dochodu,
podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

Art. 15.

Traci moc ustawa z dnia 22 kwietnia 1959 r. o zwalczaniu niedozwolonego wyrobu spirytusu (Dz. U. Nr 27, poz. 169, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1991 r. Nr 107, poz. 460, z 1997 r. Nr 43, poz. 272 i Nr 88, poz. 554 oraz z 1999 r. Nr 101, poz. 1178).

Art. 16.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 r.

Uzasadnienie

I. Prawne uzasadnienie konieczności powstania projektu.

Ustawa określa zasady i warunki podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej oraz wydawania zezwoleń w zakresie wyrobu spirytusu, wyrobu i rozlewu wyrobów spirytusowych oraz wytwarzania wyrobów tytoniowych, a także informacje i dokumenty wymagane do złożenia wniosku o wydanie zezwolenia.

Zgodnie z art. 96 ust. 2 pkt 1 i 2 lit. a) ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178) wykonywanie działalności gospodarczej, która przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy podlegała koncesjonowaniu, z dniem wejścia w życie tejże ustawy staje się działalnością gospodarczą objętą wymogiem uzyskania zezwolenia. Art. 98 ust. 2 ww. ustawy określa jednak, że jeżeli do dnia wejścia w życie ustawy nie zostaną ustawowo określone zakres i warunki wykonywania działalności gospodarczej oraz wydawania zezwoleń, o których mowa w art. 96 ust. 2, jak też nie zostaną wskazane informacje i dokumenty wymagane do złożenia wniosku o wydanie zezwolenia, z mocy prawa wygasa obowiązek uzyskania zezwolenia.

Projekt został więc opracowany pod kątem wypełnienia wytycznych zawartych w przywołanej powyżej ustawie Prawo działalności gospodarczej.

II. Merytoryczne uzasadnienie konieczności powstania projektu.

Bezpośrednią przyczyną stworzenia niniejszego projektu ustawy są dążenia do utrzymania obowiązku uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie wyrobu spirytusu, wyrobu i rozlewu wyrobów spirytusowych oraz wytwarzania wyrobów tytoniowych oraz jednocześnie dostosowanie zasad prowadzenia tej działalności do wymogów określonych przywołaną wyżej ustawą.

Utrzymanie systemu zezwoleń, jako kontynuacja koncesji w ww. zakresie, utrudni działalność podmiotom niewiarygodnym, których celem są oszustwa gospodarcze i podatkowe. Współdziałanie organu udzielającego zezwoleń ze Szczególnym Nadzorem Podatkowym, sprawującym bezpośrednią kontrolę nad podmiotami gospodarczymi prowadzącymi tego typu działalność, pozwala na skuteczne i sprawne eliminowanie przedsiębiorców dokonujących nadużyć w ww. zakresie.

Przesłanki te wynikają z dotychczasowych doświadczeń i przekonania, że szczególne zasady i warunki podejmowania i wykonywania tego rodzaju działalności gospodarczej są niezbędne aby zabezpieczyć interes Państwa.

III. Krótka charakterystyka treści projektu.

Teść projektu zawiera podstawowe definicje spirytusu, wyrobów spirytusowych oraz wyrobów tytoniowych. Precyzuje zakres (art. 3 projektu) i warunki wykonywania działalności gospodarczej (art. 8 projektu) polegającej na wyrobie spirytusu, wyrobie i rozlewie wyrobów spirytusowych oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych. Określa elementy wniosku oraz dokumenty i informacje (art. 5 projektu), jakie należy dołączyć do wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie przedmiotowej działalności. Precyzuje ponadto obowiązki przedsiębiorcy w zakresie wykonywanej działalności oraz przewiduje katalog sankcji stosowanych w przypadku naruszania zasad działalności gospodarczej, której dotyczy.

Projekt uchyla ustawę z dnia 22 kwietnia 1959 r. o zwalczaniu niedozwolonego wyrobu spirytusu (Dz. U. Nr 27, poz. 169 z późn. zm.) ponieważ zawiera regulacje prawne w niej zawarte, natomiast nie uchyla dekretu z dnia 24 czerwca 1953 r. o uprawie tytoniu i wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 34, poz. 144 z późn. zm.) ponieważ akt ten uchylają przepisy projektu ustawy o organizacji niektórych rynków rolnych, który aktualnie znajduje się w toku prac parlamentarnych.

IV. Opinia na temat zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej.

Projekt niniejszy nie jest objęty Narodowym Programem Przygotowania do Członkostwa, gdyż został opracowany pod kątem wypełnienia wytycznych zawartych w ww. ustawie Prawo działalności gospodarczej, która poprzez art. 98 ust. 2 zobowiązuje, do dnia 1 stycznia 2001 r., do ustawowego określenia zakresu i warunków wykonywania działalności gospodarczej oraz wydawania zezwoleń, jak również wskazania informacji i dokumentów wymaganych do złożenia wniosku o wydanie zezwolenia. W związku z powyższym przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej. Projekt zawiera jednak elementy definiowane przez ustawodawstwo europejskie, np. definicja spirytusu i wyrobów spirytusowych, które pod kątem zgodności dostosowano.

Na etapie prac legislacyjnych znajduje się obecnie również projekt ustawy w sprawie zasad definiowania, znakowania, prezentowania i wykonywania analiz napojów spirytusowych, który ma na celu pełną implementację przepisów prawnych Unii Europejskiej w tym zakresie.

Projekt ten zgodnie z Narodowym Programem Przygotowania do Członkostwa powinny zostać uchwalony do końca 2002 r..

Wejście w życie ustawy nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu Państwa.

**SEKRETARZ
KOMITET INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**
Jacek Saryusz-Wolski

Skr.Min. JSW//¹⁷³⁴/2000/DHP-jm

Warszawa, ¹³11.2000r.

Pani
Jolanta Rusiniak
p.o. Sekretarza Rady Ministrów

Opinia o zgodności projektu ustawy o wyrobie spirytusu, wyrobie i rozlewie wyrobów spirytusowych oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych oraz projektu rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie środków dopuszczonych do skazania spirytusu, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jacka Saryusz-Wolskiego, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedłożonym projektem ustawy o wyrobie spirytusu, wyrobie i rozlewie wyrobów spirytusowych oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych oraz projektem rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie środków dopuszczonych do skazania spirytusu, pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

- I. Przedmiot projektowanego rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie środków dopuszczonych do skazania spirytusu nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

II. Projektowana ustawa o wyrobie spirytusu, wyrobie i rozlewie wyrobów spirytusowych oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych, dotyczy materii uregulowanej w art. 43 Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE).

Projektowana ustawa o wyrobie spirytusu, wyrobie i rozlewie wyrobów spirytusowych oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych przewiduje konieczność posiadania zezwolenia na działalność gospodarczą w zakresie wyrobu i rozlewu wyrobów spirytusowych (art. 3 projektu).

Zgodnie z projektowaną ustawą o wyrobie spirytusu, wyrobie i rozlewie wyrobów spirytusowych oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych przedsiębiorca, aby otrzymać zezwolenie, powinien między innymi dysponować obiektami budowlanymi i urządzeniami technicznymi odpowiednimi do prowadzenia zamierzonej działalności gospodarczej (art. 6 ust. 1 pkt 1 projektu).

Projektowana ustawa zmniejszając ograniczenia wynikające z koncesji na działalność w zakresie wyrobu i rozlewu wyrobów spirytusowych, tytoniowych oraz obrotu tymi wyrobami, jest zgodna z prawem Unii Europejskiej dotyczącym zakładania przedsiębiorstw oraz swobody świadczenia usług. Zmiany systemu koncesji na system zezwoleń nie są sprzeczne z prawem Unii Europejskiej pod warunkiem, że państwo nie będzie wprowadzać nowych ograniczeń oraz będzie stopniowo zmniejszać ograniczenia istniejące (por. orzeczenie Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, sprawa 48/75, Royer). Projektowana regulacja nie wprowadza nowych ograniczeń w stosunku do aktualnie obowiązującego systemu.

III. Zgodnie z art. 2 pkt 2 projektowanej ustawy o wyrobie spirytusu, wyrobie i rozlewie wyrobów spirytusowych oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych, wyrobem spirytusowym jest napój zawierający alkohol etylowy pochodzenia rolniczego w ilości nie mniejszej niż 18% objętościowych alkoholu, przeznaczony do spożycia przez ludzi.

Zgodnie z prawem Unii Europejskiej spożywany przez ludzi może być jedynie alkohol etylowy pochodzenia rolniczego. Zmiana art. 2 pkt 2 projektowanej ustawy polegająca na dodaniu po słowach „napój zawierający alkohol etylowy” słów „pochodzenia rolniczego” dostosowuje prawo polskie do prawa Unii Europejskiej w przedmiotowym zakresie.

Zgodnie z art. 1 Rozporządzenia Komisji z dnia 29 maja 1989 r. Nr 1576/89 wprowadzającego zasady definiowania, opisywania i prezentowania napojów spirytusowych (Dz. Urz. WE L 160 z dnia 12 czerwca 1989 r. str. 0001 do 0017),

napojem spirytusowym jest płyn alkoholowy przeznaczony do spożywania przez ludzi, posiadający określone specyficzne właściwości organoleptyczne oraz zawierający (poza enumeratywnie określonymi w pkt I Aneksu Nr III do Rozporządzenia przypadkami) nie mniej niż 15% objętościowych alkoholu.

Wyodrębnienie z kategorii napojów spirytusowych, kategorii wyrobów spirytusowych jako napojów zawierających alkohol etylowy pochodzenia rolniczego w ilości nie mniejszej niż 18% objętościowych alkoholu w celu objęcia ich systemem zezwoleń jako realizacja dyspozycji art. 96 ust. 3 ustawy o działalności gospodarczej nie jest niezgodne z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto stwierdzić należy, iż ustawowa definicja spirytusu (art. 2 pkt 1 projektowanej ustawy) zawierać powinna minimalną moc objętościową płynu alkoholowego uznawanego za spirytus (art. 1 powołanego Rozporządzenia oraz art. 2 Rozporządzenia Komisji z dnia 24 kwietnia 1990 r., Nr 1014/90, Dz. Urz. WE L 105/9 z dnia 25 kwietnia 1990 r.). Jednakże obowiązujące w tym zakresie Polskie Normy zawierają unormowania zgodne z prawem Unii Europejskiej. Podnieść jedynie należy, iż Polskie Normy nie mają waloru aktów normatywnych, stąd aby miały one taki charakter, ich treść winna być włączona do właściwego aktu normatywnego. Będąca obecnie przedmiotem prac legislacyjnych ustawa w sprawie zasad definiowania, znakowania, prezentowania i wykonywania analiz napojów spirytusowych winna zawierać uregulowania znajdujące się obecnie w odpowiednich Polskich Normach.

W konkluzji stwierdzam, że:

1. **projekt ustawy o wyrobie spirytusu, wyrobie i rozlewie wyrobów spirytusowych oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych w części dotyczącej definicji spirytusu oraz wyrobu spirytusowego jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.**
2. **projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie środków dopuszczonych do skazania spirytusu nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.**

Jednocześnie zwracam uwagę, że zgodnie ze Stanowiskiem Negocjacyjnym, do dnia akcesji Polska wdroży *acquis communautaire* w zakresie opisu i prezentacji wyrobów spirytusowych i nie będzie się domagała okresów przejściowych w zakresie stosowania tych przepisów. Będąca obecnie przedmiotem prac legislacyjnych ustawa w sprawie zasad definiowania, znakowania, prezentowania i wykonywania analiz napojów spirytusowych powinna mieć na celu pełną implementację *acquis communautaire* w tym zakresie.

Narodowy Program Przygotowania do Członkostwa przewiduje dostosowanie prawa polskiego do prawa Unii Europejskiej w zakresie opisu i prezentacji wyrobów spirytusowych, w tym uchwalenie ustawy w sprawie zasad definiowania, znakowania, prezentowania i wykonywania analiz napojów spirytusowych, do końca 2002 r.

Z poważaniem,

A handwritten signature in black ink, consisting of several loops and a long horizontal stroke at the end.

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Ryszard Brzezik
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Załącznik do rozporządzenia
Ministra Rolnictwa i
Rozwoju Wsi z dnia
(poz.)

Środki dopuszczone do skażania spirytusu.

Lp.	Nazwa środka skażającego	Ilość środka skażającego na 100 l spirytusu 100% nie mniej niż
1	Aceton	3 l
2	Alfol 1214	2 l
3	Alkohol amyłowy	5 l
4	Alkohol benzyłowy	3 l
5	Alkohol butyłowy	5 l
6	Alkohol izopropyłowy (2-propanol)	10 l
7	Alkohol n-propyłowy (propanol)	5 l
8	Alkohol metyłowy	2,5 l
9	Anilina	3 kg
10	Benzol (benzen)	3 l
11	Benzyłidenoaceton	3,0 kg
12	Benzyna	3 l
13	Biefenol N-95	2 l
14	Bitrex-Benzoesan denatonium	1 g
15	Bromek lub chlorek etyłu	0,3 l
16	Chloroform lub jodoform	0,3 l
17	Tetrachlorek węgła	1,5 l
18	Disiarczek węgła	2 l
19	Eter etyłowy	3 l
20	Fenol lub krezol	1 l
21	Formalina	1 l
22	Ftalan dibutyłu	1 l
23	Ftalan dietyłu	0,7 l
24	Ftalan dimetyłu	1 l
25	Ftalan dioktyłu	1 l
26	Glukonian chloroheksydyny 20% roztwór wodny (chlorhexidinum gluconicum)	1 l
27	Jod krystaliczny	0,1 kg
28	Jod roztwór 10% w etanolu	1 l
29	Iditol (nowolak)	2 kg
30	Kamfora	1 kg
31	Kalafonia	2 kg
32	Etyłometyloketon	3 l
33	Koncentrat aromatu 210339/AR0014 Pollena Aroma	20 l
34	Kreozot	2 kg
35	Koncentrat lakieru do włosów Luviskol lub Polimer OW/VP	10 l

	i kompozycja zapachowa (100 + 2/lub/100 + 3)	
36	Ksylen	3 l
37	Kwas salicylowy	2 kg
38	Kwas siarkowy min. 70%	1 kg
39	Lakier bakelitowy (rezolit)	8 l
40	Wodorotlenek potasu lub sodu (roztwór)	5 kg
41	Maślan etylu	5 l
42	Mentol	0,5 kg
43	Nafta	2 l
44	Metylonafyloketon	10,0 kg
45	Nipagina (aseptina)	3 kg
46	Octan amylu	5 l
47	Octan butylu	5 l
48	Octan etylu	5 l
49	Octan winylu	5 l
50	Olej rycynowy	1 l
51	Olejki eteryczne lub kompozycje zapachowe niekonsumpcyjne	1 kg
52	Parachlorometakrezol	1 l
53	Politura spirytusowa 25%	8 kg
54	Rozpuszczalnik Nitro	5 kg
55	Salicylan metylu	1,5 kg
56	Salicylan fenylu	1 kg
57	Szelak	3 kg
58	Terpentyna	2 l
59	Trietyloamina	0,5 kg
60	Toluol, toluen	3 l
61	Trichloroetylen	2 l
62	Woda amoniakalna 25%	2 l
63	Żywica benzoesowa - roztwór etanolowy (1 + 5)	5 kg
64	Tymol	0,5 kg
65	Wodorotlenek sodu lub potasu (krystaliczny)	1 kg
66	Zasady pirydynowe lub pirydyna	1 l
67	Ogólny środek skażający o symbolu AT 80	0,3 l
68	Ekstrakt chmielowy	0,3 kg
69	Kompozycja WILD FLOWER PV009221 produkcji niemieckiej	0,5 kg
70	Oktamyl	5l
71	Skażalnik o symbolu G1S	0,15 kg
72	Tabak Aroma Typ MALBORO o symbolu 0/132199 i o symbolu 0/132177	5 kg

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie delegacji określonej w art. 9 ust. 2 projektu ustawy o wyrobie spirytusu oraz wyrobie i rozlewie wyrobów spirytusowych i wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr).

Wykaz środków skażających określonych w załączniku do rozporządzenia został sporządzony z uwzględnieniem bezpieczeństwa dla zdrowia lub życia ludzi oraz możliwości spożycia spirytusu skażonego tymi środkami.

Ponadto określone w załączniku środki skażające umożliwiają, poprzez ich zastosowanie, bezpieczne użycie skażonego spirytusu we wszystkich branżach i dziedzinach gospodarki.